

[A. Svensson.]

vi mønstrede en Fremgang paa ca. 5 000 Stemmer i den sønderjyske Storkreds, medens det tyske Stemmetal praktisk talt stod stille. I Aar var det Socialdemokratiet, der havde den store Fremgang, ca. 4 000 Stemmer, men det har jo netop ikke hindret, at det tyske Mindretal samtidig havde en Fremgang paa op mod 3 000 Stemmer.

Nej, Udviklingen i Nordslesvig har trods alt i den sidste halve Snes Aar ikke været tilfredsstillende for os; vi maa se Sandheden i Øjnene, og det er Sandheden. Trods en ikke uvæsentlig Forskydning i Befolkningstallet fra Genforeningen til nu, en Forskydning i dansk Favør, er Tyskheden vedvarende gaaet frem.

Ved Folketællingen i 1921 var der 163 722 Personer i Landsdelen; af dem var 16 615 født Syd for Grænsen, medens 14 297 var fra Nord for Kongeaaen eller Øst for Lille Bælt. Ved Folketællingen i 1930 var der 177 691 Personer i Landsdelen, og af dem var 11 234 født Syd for Grænsen, medens 22 044 var fra de øvrige danske Amter. Der var saaledes i 1930 ca. 5 000 Personer færre, som var født Syd for Grænsen, end Aaret efter Genforeningen, og der var ca. 8 000 Personer flere, som var født i de øvrige danske Amter. Det er en Forskydning til vor Fordel paa i alt ca. 13 000, og det kan vel uden videre antages, at dette Tal er blevet øget yderligere fra 1930 og fremefter. Alligevel er, som jeg før sagde, Tyskheden vedvarende gaaet frem. Men naar det er Tilfældet, saa er der noget, som ikke er i Orden, og dette noget er, at Nordslesvig ikke har kunnet møde Krisen paa lige Fod med det øvrige Land.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Hartvig Frisch) fremhævede, at Regeringen altid havde været villig til at yde Hjælp. Ja, men en Hjælp, der bestod i foreløbige og henholdende Foranstaltninger, aldrig ud over Dagen og Vejen, aldrig paa langt Sigt. Hvad vi har savnet, er en konstruktiv Politik, økonomisk og kulturelt, i de sønderjyske Landsdele. Den begrænsede Taletid forbyder mig at komme nærmere ind paa dette alvorlige Æmne i denne Omgang, og da der er en Vedtagelse undervejs til Regering og Rigsdag fra de sønderjyske Landbrugsorganisationer, bliver der nok Lejlighed til at komme tilbage dertil. Men jeg føler det som min Pligt som sønderjysk Repræsentant i dette høje Ting og vel den eneste her i denne Sal, der i en længere Aarrække har deltaget i den danske Nationalitetskamp dernede før Krigen, at

rette en indtrængende Henstilling ikke alene til den danske Regering og Rigsdag, men til hele det danske Folk om ikke at tage for let paa dette Spørgsmaal.

Den Kamp for at bevare sønderjysk Jord paa frie sønderjyske Bønders Hænder, som har været det centrale i de senere Aars Begivenheder dernede i Grænselandet, kan blive og er for alt for mange blevet til en Kamp mod dansk Styre, fordi man med alle Foranstaltninger alligevel savner den rette Forstaaelse herovre. Men Kampen mod det danske Styre kan igen i nationalt indifferente Kredse og desværre ind i helt danske Kredse blive til en Stemning mod Danmark. Det var denne Stemning, en Mand som den tyske Folketingskandidat Gaardejer Deichgräber spillede paa i sin berygtede Radiotale forud for Valget, og det er i det væsentlige denne Stemning, der har bragt det tyske Stemmetal til at stige, efter en hjemlig Maalestok saa opsigtvækkende, den 22. Oktober.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det ærede Medlem havde denne Gang en dobbelt Opgave, da han talte under Finanslovedebatten, idet han dels skulde følge sin egen Linie, som nærmest kan udtrykkes ved Ordene national Afspænding, dels skulde forsvare sin Medkandidat, Deichgräber, hvis Radiotale med Rette er blevet følt som en Udæskning over for Danmark og derfor virker modsat af national Afspænding. De to Bestræbelser lader sig altsaa ikke saa godt forene. Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Schmidt om det første, om Betimeligheden af en dansk-tysk Afspænding i Grænseområdet, men det bliver overmaade vanskeligt at naa frem i den Retning, naar det tyske Mindretal placerer blandt sine mest fremstaaende Talsmænd en Mand som Hr. Deichgräber.

Det maa her være nok at minde om, at forud for Aamtsraadsvalget i Foraaret blev der i Sønderborg Amt, hvor Deichgräber var opstillet som tysk Kandidat, udspremt en paa Dansk skrevet Valgavis, hvori det hed — jeg anmoder den højtærede Formand om Tilladelse til et Par korte Citater —: „Adolf Hitler, Tysklands store Fører, er den eneste, der kan frelse os. Nu vækker vi Slesvigs Løve til Kamp om Slesvigs Vaar.“

I Dagene op under Folketingsvalget kunde man i en af Deichgräber udgivet Valgavis læse disse Linier:

„Først naar det slesvigske Spørgsmaal bliver kendt i Udlandet, er der Ud-